

Stabat mater Dvorak: Balsem voor de treurende ziel

Vrijdagavond 24 november 2017, Grote Kerk Almelo

Stabat mater, A. Dvorak

Concertkoor Surum Corda Almelo

Medewerkenden:

Judith Hoffmann - sopraan, Franziska Orendi - alt, Mario Ahlborn -tenor, Serge Novique - bas, Henk Linker - orgel

Orkest van het Oosten

Muzikale leiding: Eric Kotterink

Dit bijzondere concert maakte deel uit van een groter project waaraan het zusterkoor ECOK uit Enschede ook deelnam. Er werden voor beide koren studiedagen gehouden, aparte trainingen voor stemgroepen en lezingen gehouden door de gedreven muzikkenner Ben Coelman. Voeg daarbij dat bij de koorrepetities de veelzijdige pianist Gerard van Kempen de zangers vertrouwd maakte met de orkestratie. Aan het concert in Enschede namen beide koren deel, in Almelo concertkoor Sursum Corda met een aanvulling van tenoren en bassen uit Enschede.

De aangrijpende compositie was als eerste opzet een zevendelig werk voor kerkkoor en piano. Door dramtische gebeurtenissen in het gezin Dvorak werd het twee jaar later uitgebreid met drie delen en ook voorzien van een uiterst fijnzinnige orkestratie.

De muziek - die bezingt hoe Maria rouwt om de dood van haar zoon - ademt verdriet.

Toch spreekt er vooral troost in door. Daarom is dit ook zo' n zeldzaam meesterwerk.

De compositie bestaat uit tien delen die elke een eigen muzikaal verhaal vertellen. Het eerste en het laatste deel zijn thematisch verbonden. In elk deel funtioniert een muzikale bouwsteen als thema in een indrukwekkende afwisseling van orkest, koor en solisten.

In het eerste deel klinkt het thema van de klaagzang. Het werd door het orkest breed uitgemeten en door het koor herhaald.

Het orkest van het Oosten was in topvorm. Dirigent Kotterink liet het orkest uitgewogen klinken in een weelderige, romantische maar transparante zetting. Instrumentale groepen mochten zich manifesteren om weer plaats te maken voor een prachtige sololijn. In het devote vierde deel presenteerde het vrouwenkoor zich verfijnd en dynamisch met een uitgekiende begeleidende registratie op het hoefdorgel door Henk Linker.

De solisten, afkomstig o.a. uit de operawereld lieten zich niet verleiden tot opera-achtige trucs maar wisten dramatiek en lyriek meesterlijk uit te dragen. De tenor Mario Ahlborn spande toch wel de kroon met: "fac me vere tecum flere". Laat mij huilen aan uw zijde. Het mannenkoor antwoordde dan weer subtiel dan weer vol dynamiek. Een prachtige koorprestatie.

Het slotdeel werd afgesloten met een optimistisch Amen in een indrukwekkende fuga met een

zeer ingewikkelde complexiteit. Het flitste door de kerkruimte. Dan als een grandiose apotheose het zevenstemmige Quando corpus als een machtig credo zonder orkest. Als luisteraar werd je omgeven door de klanken en werd je er deel van. Afstandelijk zijn kon niet meer. De subtiele afsluiting voor solisten, koor en orkest was een weg naar het Paradijs. De beloning voor dit hoogstaande concert: immense stilte... en dan pas een staande ovatie.

Jos Keijzer